

TDME

MAGAZINE

ЛИСТОПАД 2019

ІНСТИТУТ ЛЮДИНИ

**МАЛЕНЬКА
ІСТОРІЯ ВСТУПУ
ДО ВЕЛИКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Чому саме КУБГ?

**ПРОЩАЄМОСЯ
ЗІ СТАРИМ,
ЗУСТРІЧАЄМО
НОВЕ**

Звіт голови РСС
та презентація
кандидатів

**ПРЕЗИДЕНТ ЧИ
ПРЕЗИДЕНТКА?**

Інтерв'ю з Ангеліною Івашкевич

За що ми полюбили листопад? Взагалі, раніше, коли я чула від людей вираз “Студентство - це найкращі роки в житті”, я їх щиро не розуміла. Будь-які роки в житті можуть бути найкращими, це залежить від нас самих, хіба не так? Так, але! Кожного разу, коли я беру чашку чаю та сідаю робити цей журнал, я переконуюся в тому, що саме тут, в КУБГ, відбуваються події, що створюють незабутні спогади. Все те, про що ми пишемо в ТДМЕ - це і є те “найкраще”, про яке говорять люди. То за що ж ми полюбили цей листопад? Читайте далі...

ЗМІСТ

Президент чи президентка?	04
35 кращих із кращих. Знайомство	08
Історія про одне правильне рішення	10
Підготовка до ОМЯ	12
Як університет змінює життя	14
Від звіту до нових виборів	16
Маленька історія вступу	18

Президент чи президентка?

Автор: Бородата Жоана

Звіт президентки студентського парламенту пройшов, тому вмощуйтеся зручненько та читайте інтерв'ю саме з нею! З ким? З Ангеліною Івашкевич, звісно!

- Привіт, Ангеліно! Пропоную розпочати зі знайомства: розкажи про себе, адже, напевно, не всі читачі нашого журналу тебе знають.

- Привіт! Я навчаюсь, як не дивно, в нашому університеті, на 6-му поверсі (куди не їде ліфт) на факультеті права та міжнародних відносин, на юриста, четвертий курс.

- Як розпочалось твоє активне студентське життя?

- Коли я вступила в університет у мене одразу була мета не просто навчатись, а й розвивати себе, як лідера. У школі я була президентом Євроклубу, тому я поставила собі мету – продовжувати розвиватись та потрапити до студради.

- На якому курсі ти потрапила в Раду студентського самоврядування?

- На першому. Наш факультет функціонує з 2016-го року, тому ми були першими пташками.

- Складно бути першою, коли немає від кого переймати досвід?

- Були люди, які нам допомагали та підтримували, давали поради. Це був і Віктор Вовк, і Стас Маляр, які розповідали що таке студрада, як вона функціонує і таке інше. А потім ми почали самі будувати і розбудовувати те, що ви зараз бачите.

- Тебе всі знають як Міс КУБГ, як ти йшла до цього?

- Того року Міс факультету в нас не було і вся моя студрада вирішила, що це буду я, хоча мої ідеї були взагалі стосовно інших дівчат, але в останню хвилину вони десь зібрались, подзвонили мені і сказали: «Ти будеш Міс». Я була проти, адже я голова Ради студентського самоврядування, і це могло виглядати як конфлікт інтересів. А Сергій Гаргун, який йшов зі мною сказав: «Я піду, якщо піде Ангеліна», тому якось так вийшло.

- Що тобі дало поштовх балотуватись на пост Президентки студентського парламенту 2018-2019 н.р. ?

- Розглядались кандидатури, і мені надійшла пропозиція. Я спершу відмовлялась, адже не хотіла залишати свою команду в студраді, для мене це був дуже болісний момент, насправді. Але вони сказали, що вірять в мене, тому це дало мені такий сильний поштовх.

- У тебе були конкуренти?

- Ні, я була однією кандидаткою.

- Які моменти з роботи парламенту тобі запам'ятались найбільше?

- Це напевно підготовка до всіх заходів. Адже насправді, захід проходить миттєво, а всі репетиції, моменти, коли ми сидимо до ночі, переписки залишаються назавжди в пам'яті. Також мені запам'яталось, як я представляла інтереси студентів на ректораті, вченій раді, тому що це дуже складно, особливо, коли ти одна сидиш на ректораті, де весь професорсько-викладацький склад, ректор, і ти єдина із студентів, всі твої слова, які ти говориш йдуть від абсолютно всіх студентів. Це дуже відповідально. І всі ці комісії, коли ми і виселяли студентів, і відраховували, це досить весело і сумно, і відповідально.

- Чим в університеті ти займаєшся окрім парламенту?

- Я працюю в юридичній клініці «Астрей». До нас приходять бабусі, дідусі, люди, які були в зоні бойових дій. Тобто, це не тільки юридична допомога, а й повна психологічна підтримка, тому я завжди тут. Якщо в когось виникають проблеми, то студенти звертаються до нас як до майбутніх юристів, також тут працюють викладачі, які є професійними юристами, тому всі можуть звертатись до нас, це безкоштовно.

- Розкажи якусь історію, яка тобі запам'яталась на все життя.

- Ой, таких історій безліч, я навіть не знаю, що виділити. Але, що запам'яталось останнє, то це історія як ми шукали бірюзові шкарпетки на ОМЯ. Ми обшукали всі магазини, базари і ніде не могли знайти бірюзові. Одна жіночка взагалі сказала, що зараз не сезон, і тоді я задумалась, а існує сезон бірюзових шкарпеток? Взагалі, історій дуже багато, на засіданнях, коли починаються дискусії, знаєте, коли в одному місці зібрались філолог, журналіст, юрист і оці всі думки разом стикаються – це просто вибух мозку.

- Ти завжди дуже ніжно та витончено виглядаєш, як тобі вдається підтримувати стиль не зважаючи на погоду чи настрій, коли так і хочеться одягнути худі чи світшот?

- Навіть коли в мене поганий настрій, я одягаю худі парламенту, і мій настрій автоматично стає гарним. А взагалі, це напевно витоки моєї майбутньої професії, але мабуть, це все йде все-таки від душі.

**- Що ти можеш наостанок побажати майбутнім
Головам студрад та студрадівцям?**

- Мабуть, я вже не раз говорила це: вірити в себе і в свою команду, тому що ми ніхто, коли ми одні. Студрадам я б порадила більше координувати спільну роботу. Так, ми повинні робити все круто для свого структурного, але потрібно єднатись, адже ми один університет та одна сім'я. Кожній голові та майбутній президентці, як ми знаємо вона одна кандидатка, я радила чути все хороше, та фільтрувати погане, адже дуже часто люди говорять багато поганого і при цьому нічого не роблять для свого розвитку, я переконалась в цьому на власному досвіді.

Зустріч-знайомство стала основою для створення справжньої команди, яка запалила жартами та зворушила піснею зал у центральному корпусі.

35 кращих із кращих. Знайомство

Автор: Наташа Турченко

Ось обрано 35 найкращих студентів, котрі будуть брати участь в ОМЯ. А як же пройшла їхня перша зустріч? Перше, що можна було побачити в очах кожного - запал. Усі прийшли добре провести час, плідно попрацювати та показати себе. Етап знайомства - неймовірно важлива річ, адже саме тут про кожного учасника склалося перше враження та він мав змогу знайти однодумців. Був ламповий момент, коли кожен у колі говорив про свої очікування від цього дійства.

Всі прийшли гідно представити свій Інститут людини та отримати від цього задоволення. Відразу було зрозуміло, що від учасників варто чекати щось дуже цікаве та запальне!

Завдяки координаторам, які добре знають своїх діточок, відібрали людей, які писали сценарій, складали пісню та добре знали на танцях. У цей же вечір на світ народилася зворушлива пісня та запальний уривок танцю, що підтвердило слова про працелюбність й талант кожного учасника ОМЯ.

Історія про одне правильне рішення

Автор: Катерина Кушнір

Всім привітик! І сталося так, що зараз ви опинитесь в думках майбутнього психолога. Спокійно, Це не будуть запитання типу: “Добре чи погано? Щось про сенс життя чи лайфхаки для всіх та всього”.

Це буде одна історія з 8000 можливих (хто не знав стільки людей навчається в Грінчі). У далекому-предалекому 2017-му році, будучи абітурієнткою (тою самою людиною, що не знає куди себе подати), я займалась подачею заявок. Що ж, минали тижні, та почали приходити відповіді з усіх університетів, крім одного, здогадайтесь якого!

Та тоді ще малознайомого мені Грінча, отож я, як відповідальна людина “поїхала рішати справи” (хотіла дізнатися, що ж не так). Дізнавшись адресу на сайті - проспект П.Тичини 17, я зібралась в путь, приїхавши, побачила аж нікого, вирішила постукати в двері, на мій подив я побачила силует чоловіка - це був люб'язний охоронець в сланцях, як виявилось в нашому корпусі розпочався ремонт і ми переїхали до сусідів педагогів та творителів мистецтва, ну а мені сказали їхати на станцію метро Мінську. Що ж, а тепер епик фейл: того самого дня, зранку мою заявку було прийнято. Хтось би сказав, що це була даремна поїздка та тільки не для мене, адже з того самого дня розпочалась моя нова частина життя.

День перший - побачила людей з якими буду навчатися найближчі 4 роки “Що ж, нічого не зрозуміла, але скоро стане ясніше” - подумала я.

Відверто кажучи, гадки не мала, що я буду робити в універі та не розуміла ким я буду по закінченню навчання - психологом, психіатром чи психотерапевтом, бо тоді думала: “На бюджеті і вже добре”. Та як кажуть: “Збіг обставин? Не думаю”, так було і в моєму випадку.

Перший начальний день - я очікувала побачити трохи пристаркуватого, напівзасинаючого чоловіка в окулярах із записами в руках (зі слів моїх батьків, так виглядають лектори). По ідеї, ми мали б засипати з ним в унісон та в дійсності все було зовсім по іншому - викладач попросила взяти нас стільці та зробити коло (так так, так само, як у фільмах з алкоголіками), що це було таке, як потім ми вже дізнались - тренінг. Жарти жартами, та я не думала, що за 4 пари можна дізнатися стільки інформації про незнайомих людей, було таке відчуття наче я їх вже знаю роки два.

Та на тренінгах все не закінчилось, за перші півроку ми дізнались сотні раніше невідомих нам слів, ми вже нормально реагуємо на прохання показати де ми на малюнку, коли бачимо там тільки якісь загогульки, та як би дивно це не звучало, якийсь кривуватий малюнок скаже про вас більше, ніж рідна бабця. І так вже 3 роки і знаєте, я зрозуміла, що та сама заявка була найкращим рішенням в моєму житті!

Підготовка до ОМЯ

Автор: Інна Шевель

З моменту виступу на інститутському ОМЯ пройшло зовсім небагато часу, як уже почався негласний відбір на рівень університету. Щасливчиків, які встигли тільки перевести дух і закрити половину боргів з навчання, зібрали після пар у коридорі корпусу і запитали, яких результатів вони очікують. Із палаючими очима, смакуючи свій зоряний час на головній сцені університету, всі, як один, відповіли з особливим бойовим настроєм: «Запалити зал і показати, хто ми є насправді».

І це дійсно було так. Інститут людини і в цьому році показав, хто тут матуся та навіть зміг два рази підняти ректора - це справжній рекорд. Але цього всього б не сталося, якби не довгі, важкі тренування після пар до глибокої ночі, де кожен викладався на повну, бажаючи показати кращий результат.

Дивно, як один захід може об'єднати психологів, логопедів і соціальних працівників в один складений механізм. Вони за короткий час стали однією великою, дружною сім'єю та навіть після закінчення ОМЯ продовжують підтримувати зв'язок і шукають будь-яку можливість для взаємодії.

Особливу атмосферу домашнього затишку й радості підтримували чудові координатори, які завжди приходили на репетиції в радісному настрої й намагалися поділитися ним з іншими. Навіть якщо хтось був втомлений і виснажений після довгої репетиції - поведінка головних надихала продовжувати й витягувати із себе максимум.

При написанні сценарію, так само було важливо підтримувати особливий настрій, і з цим також впоралися координатори. Вони прислухалися до ідей кожного, направляли в потрібне русло і, за допомогою постійного «брейншторму», результат був помітним: гумор зал оцінив гучними оплесками і сміхом.

Потрібно володіти особливим талантом, щоб за такий короткий термін вигадати справжній хіт, який ще довгий час будуть наспівувати навіть за стінами університету - і з цим завданням вони впоралися на відмінно, написавши слова фінальної пісні, підібравши чудову мелодію і виконавши її на достойному рівні. Її навіть записали в студії - це приголомшливе досягнення!

Наші студенти дійсно досягли своєї мети, запаливши зал головного корпусу і показавши всю силу, красу і креативність Інституту людини. Я дійсно пишаюся нашим структурним, який і в цьому році зміг довести, що ми всі одна велика, згуртована сім'я, яка може і хоче вдосконалюватися й показувати себе з більш привабливої сторони.

Моя історія, або Як університет змінює життя

Автор: Бородата Жоана

Йшов третій місяць навчання. Я була на першому курсі. Сиділа на парі, і мені здавалось, що гіршого бути не може - ОМЯ закінчилось. Немає більше танців, немає пісень, немає сценарію. Враження, ніби тобі більше немає резону ходити в інститут (жартую). І ось, я все ще сиджу на парі, і тут мені приходить повідомлення від голови студради : «Ти крута, мені подобається, як ти працюєш. Хочеш бути в моїй команді?» Не розібравшись ні в чому, я одразу погодилась! Як виявилось пізніше (на виборах), я стала членом студради Інституту людини.

Пройшов місяць, два, три, і я досі не розуміла, що я роблю, чи потрібно мені це, чи з тими я людьми, які зараз поряд? Я працювала в інформаційному департаменті, писала статті (як пишу зараз цю розповідь) і раз в місяць стабільно приходила на збори студради. Неодноразово ставила собі питання чи моє це і чи варто витратити час? Але згодом я зрозуміла, що так, варто.

Пройшло літо. Я почала працювати не лише зі статтями в журналі, але й вести канал у телеграм, що приносило мені задоволення. Як всім відомо: новий навчальний рік - нові збори. Прийшла я туди, і тут мені кажуть: «Жоана, в наступному році хочеш спробувати себе в ролі голови АРТ департаменту?» Перше слово, яке виникло в мене в думках : «ЩО? Я? Голова департаменту? Ви знущаєтесь?» Але після розмови з однією важливою людиною, яка повірила в мене, я повірила в себе також. Тож зібравши всі свої сили та залишивши страхи позаду, я вирішила йти до мети і не підводити свою команду. Зараз я - виконуюча обов'язки голови АРТ департаменту. У мене є прекрасна команда, я познайомилася з прекрасними людьми і навчаюся в найкращому університеті. Я вірю, що це лише початок, і далі буде краще та крутіше. Я - Жоана, і це моя грінченківська історія, яка лише почалась.

Прощаємося зі старим, зустрічаємо нове

Від звіту до нових виборів

Автор: Тарасова Ліна

21-го листопада у стінах нашого Інституту відбувся Звіт Голови Ради студентського самоврядування 2018-19-х років Філатової Олександри, на якому вона розповіла про роботу студентського самоврядування за період її каденції. Студрада ІЛ за минулий рік організувала багато крутих проєктів, такі як: Літературний вечір 2018, Halloween 2018, Secret Santa 2018, Valentine's Day 2019, Miss IL 2019, ОМЯ 2019, випустила електронний випуск журналу "TDME" та робила все, аби додати яскравих фарб у сірі будні наших студентів. Це був незабутній та неперевершений рік, що приніс кожному з нас досвід, який ми ще довго зможемо використовувати. Неможливо забути моменти щастя, коли все вдається, і ейфорію від зробленого. Кожен з вище перерахованих проєктів приніс особисто мені яскраві емоції та відчуття того, що я в правильному місці з правильними людьми.

Так-так, “з правильними людьми”, адже за плечима кожного шоу стоїть дружня команда! Але рано чи пізно потрібно прощатися: відпускати старе, щоб відкрити нове! І цим новим може стати студентка 3-го курсу Фролова Валерія, яку всі знають як Лєру Зе Бєст. Саме вона - кандидатка на посаду Голови Ради студентського самоврядування 2019-2020-х років. Після звіту нашої Саші, Лєра гідно представила свою передвиборчу програму, у якій поділилася з нами планами на майбутнє, розповіла як бачить роботу студради наступного року, які проекти хоче впровадити, а які залишити як традицію, і що на нас чекає. **УВАГА: НОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ!!!** І цей департамент, буде мати назву – “Корпоративної атрибутики”. Дівчатка в цьому департаменті будуть займатися нашим корпоративним стилем! Не втрачай свій шанс на яскраве студентське життя із студрадою ІЛ!

Моя маленька історія вступу

Автор: Наташа Турченко

Рівно п'ять років тому моя сестра сказала, що вступила. Саме тоді, я вперше почула про свій майбутній універ. Після кожної історії про те, як пройшло її ОМЯ, як вона потрапила до студради, як проходили її підготовки до різних заходів, я надихалася.

Надихалася вступити до Київського університету імені Бориса Грінченка. Саме КУБГ мотивував мене навчатися, щоб успішно скласти ЗНО. Одного літнього ранку, в момент перегляду моїх поданих заявок, я почула дзвінок телефону. Досі пам'ятаю моє хвилювання, адже я зрозуміла, що телефонує університет, але не була впевнена, що той, про який мрію. Голос Наталії Анатоліївни Клішевич сказав, що я вступила на бюджет. А мій голос не зміг сказати нічого, тому що сльози покотилися, як ртуть.

Я досі пам'ятаю те щастя, я вдячна своїй емоційній пам'яті, що маю згоду перечитати запис у щоденнику та зануритися у той стан. Зараз, я сиджу в аудиторії свого університету та вважаю вступ своїм особистим досягненням. Ні на хвилину не сумніваюся через свій вибір. Всі уявлення виправданні. Я знаходжуся у сім'ї, яку обрала. Я рада, що мої найкращі роки проходять у цій атмосфері (насправді ця атмосфера робить мої роки найкращими). Не сподіваюся, а знаю, що отримаю хорошу освіту та багато досвіду у цьому університеті. З Грінченком у серці.

НАД ЖУРНАЛОМ ПРАЦЮВАЛИ

Автори:

Бородата Жоана,
Шевель Інна,
Кушнір Катерина,
Турченко Наталія
Тарасова Ліна

Головний редактор:

Зайнчківська Катерина

Редактори:

Тарасова Ліна,
Курило Анастасія,
Холодник Вікторія,
Марія Амосова

Фотограф:

Зайнчківська Катерина

TDME

Редакція журналу
“ТамДеМиЄ”
Київський університет
ім. Бориса Грінченка
Інститут людини
м.Київ, бул. І.Шамо, 18/2

З питань співпраці звертайтеся
до головного редактора
kateryna.18.05@gmail.com

Наші соціальні мережі:
Instagram: [il_grinchevkivci](#)
Telegram: [il_grinchevkivci](#)
Facebook: Студенти
Інституту людини